

## CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

### DECIZIE

03 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Scutelnic Cătălin și inculpatul Sclifos Sergiu Boris, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2015, în cauza penală în privința lui

**Sclifos Sergiu Boris**, născut la 26.07.1985, originar din s. Sărătenii Vechi, r-nul Telenești, domiciliat în mun. Chișinău, str. Teodorovici, 17, ap. 59.

#### ***Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:***

1. *Prima instanță: 30.09.2014 – 19.12.2014;*
2. *Instanța de apel: 22.01.2015 – 21.09.2015;*
3. *Instanța de recurs: 03.11.2015 – 03.02.2016.*

### **A C O N S T A T A T:**

**1.** Prin sentința Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 19 decembrie 2014, Sclifos Sergiu a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art. 190 alin.(2) lit. c) Cod penal la 5 (cinci) ani închisoare cu privarea de dreptul de a exercita activități de gestionare a bunurilor altor persoane pe un termen de 3 (trei) ani;
- în baza art. 217 alin.(2) Cod penal la 6 (șase) luni închisoare.

În baza art. 84 Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită lui Sclifos Sergiu Boris pedeapsa definitivă de 5 (cinci) ani 3 (trei) luni închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă înaintată de Cimpoi Vasile, a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța civilă.

**2.** Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a reținut că, Sclifos Sergiu, la data de 07 august 2013, aproximativ la ora 09:00, aflându- se pe str. Teodorovici

15/1, mun. Chişinău, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările şi dorind în mod conştient survenirea lor, acţionând cu intenţie directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, prin abuz de încredere, sub pretextul folosirii temporare a automobilului de model „Mercedes Benz E 270” cu n/î lituaniene CHF 118, ce aparţine cet. Cimpoi Vasile, l-a convins pe ultimul să-i dea automobilul pentru a se deplasa în r-nul Cimişlia cu familia, iar ulterior automobilul nu i l-a restituit, evitând proprietarul şi încercând la 22 august 2013 să vîndă altor persoane automobilul, dar a fost reţinut.

Astfel, prin acţiunile sale, inculpatul Sclifos Sergiu i-a cauzat părţii vătămate Cimpoi Vasile o daună materială în proporţii considerabile.

Instanţa de fond a recalificat acţiunile inculpatului Sclifos Sergiu din art. 190 alin. (4) Cod penal în art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal cu indicii calificativi: *escrocheria, adică dobîndirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înşelăciune sau abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporţii considerabile.*

Tot el, la data de 22 august 2013 în jurul orei 19:00, aflându-se în incinta IP Rîşcani, mun. Chişinău în sala unităţii de gardă, a aruncat din buzunar un pachetel din polietilenă, în care se afla un pachetel de ceai de culoare verde cu inscripţia „TESS green tea”, în care se afla o masă vegetală uscată şi mărunţită de culoare verde-cafenie cu miros specific şi un pachetel alb din hârtie, în care se afla o substanţă vegetală uscată şi mărunţită de culoare verde-brun.

Conform raportului de expertiză nr. 5880 din 03.09.2013 masa vegetală uscată şi mărunţită de culoare verde-cafenie din pachetul de culoare verde reprezintă substanţă narcotică marijuana cu cantitatea de 2, 08 gr, care conform Hotărîrii Guvernului nr. 79 din 23.01.2006, se atribuie la cantităţi mari.

Astfel, acţiunile inculpatului Sclifos Sergiu au fost încadrate în baza art. 217 alin. (2) Cod penal cu indici calificativi: *păstrarea substanţelor narcotice, săvîrşită fără scop de înstrăinare, în proporţii mari.*

**3.** Sentinţa a fost atacată cu apeluri de către procuror, de partea vătămată Cimpoi Vasile, de inculpat şi de avocatul Talpiş Ivan în numele inculpatului.

**3.1.** În motivarea apelului, procurorul a invocat că, instanţa de fond incorect a recalificat acţiunile inculpatului Sclifos Sergiu din art. 190 alin. (4) Cod penal în art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, deoarece eronat a apreciat circumstanţele de fapt şi de drept constatate, neluînd în consideraţie declaraţiile părţii vătămate şi a martorilor, care se prezumă că corespund adevărului pînă la proba contrarie şi a luat în consideraţie doar declaraţiile inculpatului.

A menţionat că probele administrate în cauza dată confirmă faptul că inculpatul i-a cauzat părţii vătămate o daună în proporţii mari, deoarece din declaraţiile părţii vătămate, este evident că automobilul de model Mercedes cu numere lituaniene GHL 118 a fost adus în Republica Moldova din Lituania şi supus vămuirii în luna ianuarie 2013, astfel, că pentru toate taxele vamale şi pentru procurarea automobilului au fost cheltuiţi bani în sumă de 4 000 euro,

echivalentul a 68413, 02 lei, iar partea vătămată deținea toate actele necesare pentru a se putea deplasa pe teritoriul Republicii Moldova.

Totodată, a indicat că este necesară de a fi stabilită inculpatului o pedeapsă legală pentru infracțiunea de escrocherie, fiind respectate prevederile art. 61 Cod penal.

A solicitat, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Sclifos Sergiu să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (4) Cod penal și să-i fie stabilită o pedeapsă de 8 (opt) ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip închis.

**3.2.** În motivarea apelului, partea vătămată Cimpoi Vasile a invocat următoarele:

– instanța nu a luat în considerație declarațiile sale, prin care a indicat că costul automobilului constituia 4 000 de euro, iar instanța de judecată în mod greșit a luat ca bază prețul indicat în niște anunțuri de pe internet, deoarece nu se cunoștea în ce stare sunt automobilele indicate în anunțuri, care sunt defectele acestora și care este situația cu privire la actele de legalizare ale acestor automobile ;

– instanța nu a ținut cont de anul producerii automobilelor prezentate de către inculpat, deoarece diferența de 1-2 ani constituie un preț esențial la aprecierea acestor bunuri mobile;

– instanța nu era în drept să nu admită acțiunea civilă depusă de către el, deoarece în prezenta cauză au fost respectate toate normele procesuale.

A solicitat, repunerea în termen a apelului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Sclifos Sergiu să fie condamnat în baza art. 190 alin. (4) Cod penal și admisă acțiunea civilă, cu dispunerea încasării din contul lui Sclifos Sergiu suma de 72 516 lei cu titlu de prejudiciu material și suma de 200 000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

**3.3.** În motivarea apelului, inculpatul Sclifos Sergiu a invocat că este de acord cu recalificarea acțiunilor sale din art.190 alin. (4) Cod penal în art.190 alin. (2) lit. c) Cod penal, deoarece partea vătămată nu a prezentat dovezi, care ar confirma prejudiciul cauzat, însă a considerat că instanța de fond i-a aplicat o pedeapsă prea aspră, neluând în considerație faptul că este bolnav de TBC, este invalid de gradul II și la întreținere are un copil minor.

A solicitat, casarea sentinței și aplicarea unei pedepse mai blânde, non-privative de libertate, deoarece la moment starea sănătății se agravează, de mai multe ori a fost internat în spitalul penitenciarului și se află sub supraveghere pînă la 16.01.2016.

**3.4.** În motivarea apelului, avocatul Talpiș Ivan a invocat următoarele:

– instanța de fond nu a dat o apreciere obiectivă tuturor probelor acumulate la dosar, și anume, declarațiilor inculpatului, care a relatat că între el și partea vătămată au fost doar relații pur civile, nu a fost demonstrat faptul obținerii bunului prin înșelăciune, deoarece condamnatul i-a achitat părți

vătămate o parte suma convenită pentru închirierea automobilului, dar și ceva în plus în caz că se reține cu întoarcerea automobilului;

- inculpatul anterior nu a fost judecat, este fără antecedente penale, a reparat paguba, ce ține de reparația automobilului;

- în ședința de judecată a fost prezentată dovada, că bunul, care s-a presupus că este furat nu costă, de fapt, suma de bani indicată în rechizitoriu, mai mult că acesta nu a fost însușit de către condamnat, automobilul fiind depistat peste drum.

Totodată, apărarea a considerat că inculpatului Sclifos Sergiu i-a fost aplicată o pedeapsă prea aspră pentru infracțiunea prevăzută de art. 217 alin. (2) Cod penal, deoarece nu a ținut cont de faptul că acesta și-a recunoscut vina, s-a căit de cele săvârșite.

A solicitat, casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Sclifos Sergiu să fie recunoscut nevinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal și să-i fie aplicată o pedeapsă neprivativă de libertate pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 217 alin. (2) Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2015 a fost respins ca depus peste termen apelul părții vătămate Cimpoi Vasile, și admise apelurile declarate de procuror, de inculpatul Sclifos Sergiu și de avocatului Talpiș Ivan în numele inculpatului, casată sentința, în partea aplicării pedepsei, și pronunțată o nouă hotărâre, în această parte, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care lui Sclifos Sergiu recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu privarea de dreptul de a exercita activități de gestionare a bunurilor altor persoane pe un termen de 3 (trei) ani, iar în baza art. 217 alin. (2) Cod penal i-a fost menținută pedeapsa stabilită sub formă de 6 (șase) luni închisoare.

În baza art. 84 Cod penal, lui Sclifos Sergiu i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 (trei) ani și 3 (trei) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a exercita activități de gestionare a bunurilor altor persoane pe un termen de 3 (trei) ani.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că, instanța de fond, la întocmirea sentinței nu a ținut cont de prevederile art. 394 alin. (1) Cod de procedură penală și nu a indicat consecințele infracțiunii pe episodul din 07.08.2013, deoarece reîncadrând fapta din alin. (4) art. 190 Cod penal în alin. (2) art. 190 Cod penal, nu a indicat suma prejudiciului cauzat prin infracțiune.

Astfel, instanța de apel a constatat, că Sclifos Sergiu, la data de 07 august 2013, aproximativ la ora 09:00, aflându-se pe str. Teodorovici 15/1, mun. Chișinău, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă îndreptată la atingerea scopului stabilit, prin abuz de încredere, sub pretextul folosirii

temporare a automobilului de model „Mercedes Benz E 270” cu n/î lituaniene CHF 118, ce aparține cet. Cimpoi Vasile, la preț de 2 599 de euro, care conform ratelor oficiale de schimb valutar a BNM, reprezintă suma de 44 443 lei, a convins proprietarul să-i dea cheile de la automobil și documentele de pe acesta pentru a se deplasa în r-nul Cimișlia cu familia, a urcat la volanul automobilului și a părăsit locul comiterii infracțiunii, evitînd pe proprietarul automobilului, iar ulterior încercînd de a vinde automobilul în cauză, cauzînd, astfel, părții vătămate Cimpoi Vasile o daună materială în proporții considerabile, în sumă totală de 44 443 lei.

În rest, partea descriptivă a fost menținută cea formulată în sentință.

Instanța de apel a concluzionat că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizînd obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionînd asupra recalificării acțiunilor inculpatului Sclifos Sergiu din art. 190 alin. (4) Cod penal în art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, deoarece într-adevăr partea vătămată nu a prezentat acte, care ar confirma că automobilul, care-i aparținea și care a fost dobîndit ilicit de către inculpatul Sclifos Serghei, valora 68.413, 20 lei.

Mai mult ca atît, potrivit datelor oficiale prezentate de apărare, costul unui automobil de modelul nominalizat la acel timp constituia 44 443 lei, adică mai puțin de 2500 unități convenționale, ce constituie daune în proporții considerabile.

Instanța de apel a conchis că vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art.190 alin. (2) lit. c) și 217 alin. (2) Cod penal, a fost dovedită prin cumulul de probe administrate de către organul de urmărire penală, examinate de către instanța de fond și verificate de către instanța de apel, precum ar fi:

- declarațiile părții vătămate Cimpoi V., a martorilor Chiosa R., Sîrghi I.;
- procesul - verbal de sesizare despre săvîrșirea infracțiunii din 11.08.2013, prin care Cimpoi Vasile a solicitat ajutorul organelor de poliție la depistarea automobilului dat lui Sclifos Sergiu, la 07.08.2014;
- procesul - verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie din 22.08.2013, potrivit căruia Sîrghi Igor l-a recunoscut pe Sclifos Sergiu, ca fiind persoana care intenționa să vîndă automobilul.
- procesul - verbal de cercetare la fața locului din 22.08.2014, prin care a fost cercetat automobilul de model „Mercedes Benz E 270” de culoare sur-metalic;
- procesele - verbale din 23.08.2013 de ridicare de la Sclifos Sergiu a pașaportului tehnic al automobilului și de examinare a acestuia;
- procesul-verbal de constatare a stării de ebrietate nr. 2601 din 22.08.2013, potrivit căruia în rezultatul examinării lui Sclifos Sergiu s-au depistat consecințe ale consumului de stupefiante (cannabinoide) ( f. d. 23, vol. 2);
- raportul de expertiză nr. 5880 din 03.09.2013, potrivit căruia masa vegetală uscată de culoare verde-cafenie din pachetul de culoare verde, ridicat la

22.08.2013 de la Scifos Sergiu, reprezintă marihuana, care se atribuie la substanțe narcotice, cu cantitatea de 2,08 gr. (f. d. 27-28, vol. 2).

De asemenea, instanța de apel a considerat că instanța de fond, la aplicarea pedepsei inculpatului Scifos Sergiu nu a ținut cont în deplină măsură de circumstanțele atenuante, stabilite în cauză, precum faptul că, inculpatul Scifos Sergiu este invalid de gradul 2 și pensionar, confirmat prin legitimația seria CN nr. 160424.

Din aceste motive, instanța de apel a ajuns la concluzia că rațional ar fi de a micșora termenul pedepsei stabilite lui Scifos Sergiu pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, deoarece la momentul judecării apelului au fost prezentate probe, care denotă comiterea infracțiunii în circumstanțe atenuante, care nu au fost puse în valoare la pronunțarea sentinței. Aceste circumstanțe au influență și asupra aplicării termenului definitiv al pedepsei stabilit în baza art. 84 Cod penal.

Referitor la apelul declarat de către partea vătămată, instanța de apel l-a considerat ca depus peste termenul legal prevăzut de art. 402 alin. (1) Cod de procedură penală, potrivit căruia termenul de declarare a apelului este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale.

În acest sens instanța de apel a reținut că, sentința primei instanțe a fost pronunțată la data de 19 decembrie 2014, fiind expediată copia de pe sentință în adresa părții vătămate la aceeași dată, fapt confirmat prin dovada de expediere (f. d. 174, vol. 2), iar apelul, de către partea vătămată Cimpoi Vasile, a fost depus la 17 iulie 2015.

Totodată, instanța de apel a menționat faptul că, partea vătămată nu a prezentat careva probe, care ar convinge că întârzierea cu care a fost declarat apelul a fost determinată de motive întemeiate.

Argumentul părții vătămate, în susținerea solicitării de repunerea în termen a apelului declarat, invocând că, de către Judecătoria Buiucani nu i-a fost înmînată copia sentinței și despre conținutul acesteia nu a cunoscut, deoarece în toată această perioadă a fost plecat în afara țării la tratament, instanța de apel l-a considerat neîntemeiat, deoarece se combate prin însuși copia extrasului medical anexat de către partea vătămată, din care este evident că data internării sale este 26.06.2015, iar data externării este 27.06.2015. Mai mult ca atât, copia extrasului din fișa medicală eliberată de spitalul din Lituania nu poate servi drept probă pentru repunerea în termen a apelului, deoarece nu este confirmat și tradus în limba de stat.

**6.** Decizia instanței de apel este atacată cu recursuri ordinare de către procuror, la data 26 octombrie 2015 și de către inculpatul Scifos Sergiu, la data de 19 noiembrie 2015.

**6.1.** Procurorul, solicită casarea acesteia, cu remiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată, invocând temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) – *hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se bazează soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii și pct.12)*

Cod de procedură penală – *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

În susținerea cerințelor sale procurorul invocă următoarele motive:

– instanța de apel nu a cercetat și nu a apreciat la justa valoare probele aduse în sprijinul învinuirii, astfel, greșit a menținut hotărârea primei instanțe privind recalificarea acțiunilor inculpatului Sclifos Sergiu din art. 190 alin.(4) în art. 190 alin.(2) Cod penal;

– prin declarațiile părții vătămate se confirmă faptul că acesteia i s-a cauzat o pagubă în proporții mari, indicînd suma pentru procurarea automobilului și cheltuielile pentru importarea acestuia în Republica Moldova–4000 euro;

– nu este clară poziția instanțelor de judecată la aprecierea declarațiilor părții vătămate, care au adoptat o poziție ambiguă și neînțeleasă, deoarece pe de o parte constată veridicitatea și corectitudinea acestor declarații, fiind admise ca probă, ca pe de altă parte să respingă în parte și să pună la dubii valoarea bunului sustras, apreciind-o ca o informație ce nu corespunde adevărului;

– nu este de acord cu concluzia instanței de fond în ce privește prețul automobilului, deoarece aceasta nu s-a expus asupra stării mijlocului de transport la momentul sustragerii bunului, cu atât mai mult, că nici nu a examinat obiectul sustras ca să poată cu certitudine stabili starea acestuia;

– atrage atenția instanței, că din declarațiile părții vătămate reiese că automobilul a fost transmis lui Sclifos Sergiu în stare bună, dar după depistarea automobilului a fost nevoit să efectueze reparația acestuia urmare a defecțiunilor cauzate în procesul exploatării mijlocului de transport de către inculpat;

– menționează faptul că, automobilul a intrat pe teritoriul Republicii Moldova în mod legal, fapt constatat de instanță, iar o parte din acte transmise în posesia inculpatului Sclifos Sergiu nu au fost restituite, prin ce se combate afirmația instanței cu privire la „neprezentarea” actelor corespunzătoare de către partea vătămată, care nu le deținea la momentul examinării prezentei cauze penale, din vina inculpatului;

– consideră că, instanțele de judecată ilegal au acceptat informația prezentată de către apărare în ce privește costul automobilelor de același gen cu automobilul sustras, deoarece aceste informații, extrase de pe careva saituri, nu dovedesc că ele se aflau în stare identică cu bunul sustras.

**6.2.** Inculpatul Sclifos Sergiu, solicită casarea deciziei și pronunțarea unei noi hotărâri în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, invocînd că nu a avut intenția de a dobîndi automobilul, ci doar l-a închiriat pentru cîteva zile, achitîndu-i suma de bani și scriindu-i părții vătămate o recipisă cu datele personale.

Atrage atenția la faptul că, partea vătămată a primit suma de 1200 euro, transmisă prin bancă de mama sa, care se află în Italia.

Totodată, solicită, să fie luat în considerație că, este deținut o perioadă de 1 an 3 luni și că are la întreținere un copil minor.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

**7.1.** Procurorul recurent invocă în recursul său temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) – *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se bazează soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii și pct.12) Cod de procedură penală – faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, considerând că instanța de apel ilegal a menținut hotărârea primei instanțe în ce privește recalificarea acțiunilor inculpatului Scifos Sergiu din art.190 alin.(4) în art.190 alin.(2) Cod penal, deoarece nu s-au luat în considerație declarațiile părții vătămate ce confirmă faptul că acestea i s-a cauzat o pagubă în proporții mari, indicând suma de 4000 euro, dar s-a bazat pe informații, extrase de pe careva saituri, și prezentate de avocatul inculpatului.*

Instanța de recurs menționează că, potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

În scopul aplicării corecte a prevederilor legale enunțate vine practica judiciară stabilită potrivit căreia *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Reieșind din prevederile legale și practica judiciară stabilită, pentru verificarea existenței temeiului, prevăzut în art. 427 alin.(1) pct. 12) Cod de procedură penală instanța de recurs trebuie să țină seama de fapta săvârșită, așa cum aceasta a fost stabilită de către instanța de apel, dar va supune unui control riguros încadrarea juridică a faptelor stabilite, verificând dacă acestea au fost încadrate corect potrivit normei penale.

În speța dată, inculpatul Scifos Sergiu a fost pus sub învinuire de către organul de urmărire penală în baza art. 217 alin. (2) Cod penal cu indicii calificativi: *păstrarea substanțelor narcotice, săvârșită fără scop de înstrăinare, în proporții mari* și art. 190 alin. (4) Cod penal cu indicii calificativi: *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții mari*, iar instanța de fond l-a recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal cu indicii calificativi: *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile* (recalificând acțiune inculpatului din art. 190 alin. (4) Cod penal) și în baza art. 217 alin. (2) Cod penal.

Ulterior, instanța de apel, judecând apelurile declarate, verificând legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate, a casat sentința, doar în partea aplicării pedepsei, și a pronunțat o nouă hotărîre în această parte, astfel, menținînd hotărîrea primei instanțe în ce privește recalificarea acțiunilor inculpatului Scifos Sergiu.

Colegiul penal constată că instanța de apel corect a menținut hotărîrea primei instanțe, indicînd că *„.....într-adevăr partea vătămată nu a prezentat acte, care ar confirma că automobilul, care-i aparținea și care a fost dobîndit ilicit de către inculpatul Scifos Serghei, valora 68.413, 20 lei.*

*Mai mult ca atît, potrivit datelor oficiale prezentate de apărare, costul unui automobil de modelul nominalizat la acel timp constituia 44 443 lei, adică mai puțin de 2500 unități convenționale, ce constituie daune în proporții considerabile.”*

De asemenea Colegiul penal relevă că, deși apelul declarat de partea vătămată Cimpoi Vasile a fost respins ca depus peste termen, în cadrul examinării cauzei în instanța de apel partea vătămată Cimpoi Vasile printr-o cerere depusă la 09.07.2015 (f. d. 220, vol. II) și-a retras acțiunea civilă și a indicat că este de acord cu recalificarea infracțiunii înfăptuită de către prima instanță a acțiunilor inculpatului în baza prevederilor art. 190 al. (2) lit. c) Cod penal.

Astfel, analizînd decizia atacată și reieșind din cele expuse supra, instanța de recurs conchide că instanța de apel nu a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, deoarece corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizînd obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, corect concluzionînd asupra vinovăției inculpatului Scifos Sergiu de săvîrșirea infracțiunilor prevăzute de art.190 alin.(2) lit. c) și art.217 alin.(2) Cod penal.

Colegiul penal reține că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, aceasta cuprinzînd motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

În aceste condiții instanța de recurs consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unor erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate. Mai mult ca atît, că motivele invocate de către procuror au format obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel, deoarece sunt similare cu cele invocate în cererea de apel.

**7.2.** Referitor la recursul declarat de către inculpatul Scifos Sergiu, Colegiul penal reține că acesta nu invocă careva temei prescris în art. 427 Cod de procedură penală, însă din textul recursului, Colegiul constată că se invocă prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) și 10) Cod de procedură penală, potrivit cărora *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii și dacă s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale*, declarînd că nu a avut intenția de a dobîndi

automobilul, ci doar l-a închiriat pentru câteva zile, achitându-i suma de bani și scriindu-i părții vătămate o recipisă cu datele personale, totodată, solicitînd pronunțarea unei noi hotărîri în baza art. 190 alin.(2) lit. c) Cod penal.

Colegiul penal menționează că, temeiul prevăzut de pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, include cazurile, cînd nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori cînd nu au fost stabilite faptele care constată existența circumstanțelor atenuante și agravante ale infracțiunii.

În speța dată, Colegiul penal conchide că sunt întemeiate concluziile instanțelor de fond privind condamnarea inculpatului Sclifos Sergiu pentru infracțiunile săvîrșite, calificate corect în baza art. 190 alin.(2) lit. c) și art. 217 alin.(2) Cod penal, deoarece s-a stabilit cu certitudine că în acțiunile inculpatului sunt întrunite elementele infracțiunilor indicate supra, și nicidecum vinovăția acestuia pentru infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (4) Cod penal, motivîndu-și soluțiile în acest sens, fiind expuse în pct. 5 și în pct. 7.1 din prezenta decizie.

Cu referire la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal menționează că, alegațiile recurentului privind necesitatea aplicării unei pedepse mai blînde, a fost obiect de discuție în instanța de apel, care la judecarea apelului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și a dispus casarea sentinței în partea aplicării pedepsei, pronunțînd în această parte o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care lui Sclifos Sergiu i-a fost stabilită o pedeapsă mai blîndă decît cea stabilită de către instanța de fond.

În acest sens instanța de apel a indicat că „.....instanța de fond, la aplicarea pedepsei inculpatului Sclifos Sergiu nu a ținut cont în deplină măsură de circumstanțele atenuante, stabilite în cauză, precum faptul că, inculpatul Sclifos Sergiu este invalid de gradul 2 și pensionar, confirmat prin legitimația seria CN nr. 160424.

*Din aceste motive, Colegiul penal a ajuns la concluzia că rațional ar fi de a micșora termenul pedepsei stabilite lui Sclifos Sergiu pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, deoarece la momentul judecării apelului au fost prezentate probe, care denotă comiterea infracțiunii în circumstanțe atenuante, care nu au fost puse în valoare la pronunțarea sentinței. Aceste circumstanțe au influență și asupra aplicării termenului definitiv al pedepsei stabilit în baza art. 84 Cod penal”.*

Instanța de recurs consideră că concluzia menționată a instanței de apel este una corectă și întemeiată, deoarece aceasta a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76 Cod penal, stabilindu-i inculpatului o pedeapsă echitabilă pentru infracțiunile săvîrșite.

Referitor la perioada de deținere în penitenciar al recurentului, Colegiul penal menționează că, potrivit deciziei instanța de apel și ulterior, încheierii de

corectare a erorii materiale din 21 octombrie 2015, s-a indicat că, termenul de executare a pedepsei s-a calculat de la 21.09.2015, fiind inclusă în acest termen perioada arestării preventive de la 22.08.2013 pînă la 31.08.2013 și de la 17.09.2014 pînă la 21.09.2015 (f.d.12, 13-14, vol. III).

Colegiul penal reține că, temeiurile invocate de recurenți, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărîrea atacată este legală și întemeiată.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, de aceea recursurile ordinare declarate de procuror și inculpatul Sclifos Sergiu se declară inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

**8.** În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

#### **DECIDE:**

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare, declarate de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Scutelnic Cătălin și inculpatul Sclifos Sergiu Boris împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 septembrie 2015, în cauza penală în privința lui **Sclifos Sergiu Boris**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la data de **25 februarie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir